
Trøst

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Trøst", i: *Mindeudgave Digte*, side: 80, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Trøst

Skal jeg søge mig Trøst
i en sygeligs Tanker
og lovsynges i Sommerens livsstærke Favne
med et Hjerte i Bryst,
som i Feberangst banker,
o Forgængelighed, dit dødsalige Navn?

Ja, for du er jo den,
der har Magten i Hænde,
der betvinger os alle, som Konger saa Fæ,
og du sparer ej Ven,
og du skaaner ej Fjende,
for paa Knæ maa vi alle, paa Knæ, paa Knæ!

Lad dem trives saa fro,
de smaa Urter i Enge,
for de raadner, de raadner i Vinterens Sne.
Og lad Pigerne gro
og de legende Drenges
voxe til – for den blinker, din skarpslebne Le.

Og du kommer – selv hun,
hun, den ene blandt Kvinder –
ja, du kommer og aander dit isnende Kys
paa den blussende Mund
og de rødmende Kinder,
og i Støvet maa smuldre, hvad blomstrede nys.

Se, da finder jeg Trøst
ved at tænke den Tanke,
selv om Trøsten er blandet med hemmelig Gru:
at har Lykke og Lyst
kun saa snæver en Skranke,
hvi da ønske saa vildt det forrygende Nu?

I de stærkeste Ord
jeg da lover og ærer,
o Forgængelighed, dit dødsalige Navn;
thi som alting paa Jord
du i Glemselen bærer,
maa du og bringe Ende paa Smerte og Savn.